

ljena naša država ni vtikala v nemško-francosko vojsko, tako, da se je Bismarku posrečilo, po teh dveh zmagah v strahu držati vse evropejske države.

V slavi zmagovalca in obložen z bogatstvom premagane Francoske narekaval je Bismark tako rekoč, svojim sosedom zveze, v katerih je bilo dejansko priznано nadvladanje Nemške, takoj po omenjenih zmagah oklenjene vse v enotno vojsko, kateri zapoveduje povsod sama Pruska. — Bismark delal je z bogatim plenom v rokah — na vse strani za svetovni mir, pomagati mu pri teh namenih dana je naloga zaveznikom njegovim, pred vsim naši državi, enako Laški in Ruski.

Med tem porablja Bismark čas, da ustanovi nemško pomorsko vojno in brodove za trgovino, doma pa zapira po eni strani uvažanje vsakovrstnih ptujih pridelkov in izdelkov; za nemško trgovino samo pa si išče po vsem širokem svetu novih trgov in pazno preiskava po oddaljenih krajih, jeli bi ne bilo moč nemški prisvojiti novih dežel. Med tem pa v privojkovanih porenskih deželah zapoveduje železna roka, ne da bi se ji bilo do sedaj v teku 15 let posrečilo prikupiti Nemški le najmanjši del tamošnjega prebivalstva; temveč prav tako, kakor Nemški priklenjen del Poljske, tudi onih dveh francoskih dežel prebivalci željno čakajo trenutka, ko jim bo moč oprostiti se ptujih verig.

Pa kar Bismark z lepo pridobiti ni poskušal, to hoče v najnovejših časih doseči z novimi sredstvi sile, po kakoršni si uže več stoletij ni upal seči noben drug državnik.

Do sedaj tišala je Bismarkova železna roka v poljskih pokrajinah nemške države najbolj grajščake in katoliške duhovnike, pa izganjanje teh edinih neodvisnih delov prebivalstva ni še rodilo željenega sadu, kar pričajo večinoma vladi nasprotne volitve v nemški državni zbor. Sedaj začel je Bismark iz Nemške izganjati tudi vse inostrance. Da se Bismark pri tej drakonični naredbi ne ozira nikakor na podanike držav, s katerimi ima sicer prijateljske zveze, učijo nas najnovejše dogodbe, ko se iz Nemške iztirava na tisuče ruskih državljanov. Enaka osoda preti avstrijskim. — Vse to ravnanje kaže, da mu najbolj presedajo Slovani, najbolj me temi katoliki, za njimi pa enako judje. — Bismark hoče konečno čisto nemško in čisto protestantsko, drugim državljanom zaprto Nemško.

Kakošen bo sad takega ravnanja železne politike? Sad se uže prikazuje. Da Nemška nima pravega prijatelja v ponižani Avstriji in ne v premagani Francoski, to ne potrebuje nadrobnega dokazovanja. Enako malo mara za njo mogočna Ruska, ker ravno Bismark uničil ji je v zvezi z Angleško bogat sad zagotovljen uže v št. štefanski mirovni pogodbi. Angleško in Španjsko znal je Bismark srečno odbacniti od sebe po svoji kolonijalni politiki, prijateljstva Laške si ni vedel z ničem pridobiti, najmanj pa še ima prijateljev politika Bismarkova v Nemški sami, ker zatrla je njegova trda roka tudi doma vse prosto gibanje, uničila je veljavo manjših nemških držav in poskušnja, v Nemški samovoljno in nasproti vsim veljavnim pravicam oddajati prestole manjih držav, pripravilo je Bismarka ob zadnjega prijatelja. Kaj bo toraj konec vse velike slave in toliko občudovane mogočnosti Bismarkove? Ravno tak bo, kakor je bil konec prednika njegovega, sedaj tudi pozabljenega diktatorja v evropski politiki, kakor je bil konec Napoleona III. Morebiti je čas bližji, kakor bi se danes moglo misliti, ko se poreče: Evropa je zopet oproščena Bismarkove železne roke.

Naši dopisi.

Z Dunaja 30. avg. — Sedaj čujem iz zanesljivega vira, da se državni zbor snide dne 25. septembra, dne 26. septembra pa da bode slovesen sprejem pri cesarju in prestolni govor. Za zborovanje to zanimali se bodo tudi vnauji politiški krogi. V prvi vrsti bode merodajno uvrstenje poslancev v klube. Gledé levičarjev je uže sedaj gotovo, da ne bodo nikakor več vsi v enem klubu. Ne gledé na divjake je gotovo, da se zberó nemško-narodni rogovileži, kakor Pickert, Knotz, Strache, Kraus in vse, kar za njimi hodi, — vsi v poseben klub z namenom brezozirnega, nemško narodnega delovanja; zmernejši nemški elementi s Herbstom in Hlumeckijem na čelu in z večino dosedanjih levičarjev za seboj, zbrani bodo v večjem klubu levičarjev. To bodo vladi in večini stanovitno nasprotovali, samo da z zmernejšimi sredstvi. Tretja vrsta vladinih nasprotnikov zbrana bo, kolikor se dá dosedaj soditi, v Coroninijevem klubu, ki bo zmiraj odločen nasprotnik vladi v vseh političnih in osebno-vladinih vprašanjih, ki bo pa glasoval v državnih vprašanjih z vlado. Negotovo je še, jeli se bode tako imenovana moravska srednja stranka pridružila Coroninijevcem, ali pa bodo brez prave klubove zveze v važnih vprašanjih podpirali vlado deloma z glasovanjem, deloma z nenavzočnostjo. — Tem najbližji so deloma dunajski demokrati, deloma divjaki z desnice. Prednost imajo sicer po tem soditi, kar se do sedaj čuje, divjaki z desnice po kopitu Lienbacherjevim, ker ti so vsaj zadnji čas prejšnjega zasedanja pri vsakem važnejšem vprašanju nasprotovali vladi in večini; demokrati pa trdijo, da se načeloma ne stavijo med nasprotnike vladine, to je deloma uže kazal dr. Kronawetter, dokler je bil še sam, sedaj pa bo gotovo v družini odločnih nasprotnikov levičarske stranke tudi v važnejših vprašanjih pokazal odločnejše.

O Lienbacherju pisala je sicer zadnje dni „Oesterr. Correspondenz“, da se hoče zopet pridružiti desnici in preosnovati Lichtensteinov klub, toda desnica mu po skokih zadnjega časa ne bo zaupala nič več in gotovo bo tudi v škodo odločnih desničarjev Lichtensteinovega kluba in vse desnice, ako bo Lienbacher v tem klubu imel prvo odločevalno besedo. Ta dvorni svetovalec razkril je preočitno svoje Slovanom sovražne, samoupravi deželni nasprotne namene, in tako na desnici nihče ne bo zaupno pozdravljal najnovejšega spreobrnjenja Lienbacherjevega. — On, Zallinger in še eden izmed Lichtensteinovih pristašev bodo zmiraj rak v onih krogih, s katerimi bodo v pomenljivi, ožji dotiki. — Zato pa ima desnica gotovo zgubo z vsako zvezo takih mož in odličnimi poštenimi drugimi pristaši Lichtensteinovega kluba, ker bodo ti vsled takega vpliva v važnih vprašanjih za desnico postali vsaj nezanesljivi. Desnica so-stavljala se bode tedaj merodajno le iz treh klubov desnice: českega, poljskega in Hohenwartovega kluba. — Pa pri zadnjem klubu mora se njegova razmera z vlado popolnoma pojasniti. Izrekoma čujem iz slovenskih krogov, da bodo ti odločno zahtevali za svojo podporo, tudi odločno ravnanje vlade gledé narodne enakopravnosti. Razumemo lahko, da so slovenski poslanci samih obljub uže siti, tudi iz krogov dalmatinskih poslancev čuje se enak glas in da izrekoma tudi Tirolci s šviganjem sedanjega naučnega ministra nikakor niso zadovoljni, izrekli so to dosti glasno pri zadnjem zasedanju.

To vse pa se bo dalo poravnati brez velikanskih težav, samo, da poslanci ostanejo složni, samo da ne bo hotel delati politike vsak za-se.

Pa tudi česki in poljski klub ne bodeta se koj sama po sebi vstopila za vlado. Novejši čas je zbudilo izrekoma v českih politiških krogih veliko nevoljo prav za-

grizeno sovražno pisanje vladi pokornih časnikov nasproti českemu narodu.

V enem slučaju zadevala je ta pisava novega knezoškofa praškega in ž njim celó cesarskega namestnika. Izrekli bodo tedaj gotovo tudi Čehi svojo resno besedo in podpiranje vlade ne bode čisto brezpogojno. — Predstoječe zborovanje bo tedaj zanimivo v prav mnogih ozirih.

Iz Gorice 31. avg. (Izv. dop.) Tudi pri nas imamo uže preveč zaporednega deževnega vremena. Poleg tega je pobila po več krajih toča prav hudo, posebno pa je zadela vinske kraje naše dežele, kjer je kazalo doslej grozdje prav lepo. V Gorici je te dni hlad, kakor da bi se bilo uže nagnilo močno proti jeseni. Tako se bo letos gospoda vračala z dežele in svojih letovišč nenavadno zgodaj v mesto, katero je ob tem času vsako leto še vedno prazno in pusto. — V tukajšnjem deželnem zavodu gluhonemih je bila danes dopoludne preskušnja, katere se je vdeležil grof France Corenini kot deželni glavar, potem deželna odbornika pl. Pajer in Gasser, mestni župan in še druga gospoda in v obče razmerno obilo občinstva. Slovenskih deželnih odbornikov nisem zapazil ne letos, ne druga leta. Do lani so poučevale nune in navadni učitelji; letos je začel nauk pod posvetnim učiteljskim osebjem, in sicer po metodi, ki je tudi drugod razširjena, namreč tako, da učitelj in odgojenec na glas izgovarjata besede. Na neveščaka je napravila preskušnja v obče povoljen vtis; dež. glavar se je še posebej jako laskavo zahvalil vodji in učiteljstvu. Videti pa je res, da je nekaj učiteljskih moči na pravem mestu, in sem jaz za trdno prepričan, da take moči so načelno ogibljive vsakateri kvarljive dresure. V tem oziru bi zavodu po mojih mislih jako koristilo, ko bi vabil na preskušnje kakega znamenitega, nepristranskega veščaka, če tudi iz daljnih krajev. Strokovnjak bi občinstvo na vsako stran utrdil o pravi vrednosti napredka na tem zavodu, na kateri pošiljajo gojence vse tri primorske dežele. Letos je bilo v treh razredih 26 slovenskih in 17 italijanskih, skupno 43 gojencev obojega spola. Potem, ko so oboji pokazali, kako se je začela pri njih letos tudi telovadba, bilo jih je razmerno mnogo obdarjenih s knjigami, obleko in drugimi rečmi. Saj so pa res tudi pokazali, da znajo lepo pisati, risati in gojenke tudi napravljati lepa ročna dela. Pristavim še, da, kakor druga leta, so se slovenski učenci tudi letos odlikovali po čistejšem in lepšem izgovarjanju, nego italijanski. Vzrok tiči pa v našem jeziku samem, ki se ve da tudi učitelje sposablja za tako poučevanje. — Otroški vrt za slovenske otroke se odpre po kratkih počitnicah zopet 1. septembra. Ta vrt, kateremu bi jih moralo prirasti uže vsaj kakih 5 za slovenske otroke, pa je lahonskim ščubarjem uže zdaj, po kratkem obstanku, hud trn v peti. Goriški „Corriere“ je imel 5. t. m. nalašč uvoden članek, da bi se delale snovanju slovenskih šol na slovenske stroške kar možno velike zapreke. Dasiravno Lahi niso še nikdar potrosili križca za slovensko poučevanje, ščuva ta list naravnost, da bi se pač ne dajala nikakošna polajšava gledé na šole, katere bi Slovenci utegnili snovati. List zapeljuje naravnost slovenske meščane, češ, da naš jezik je za rabo samo v omenjenih krogih, in da našega jezika nè umeti pogostoma dve vasi! „In zato mora občina (= goriško mesto one [namreč slovenske] stariše, katerim se je slabo svetovalo (od slovenske strani, da je popolnoma neumno, škodljivo njih otrokom, če jih pošiljajo v slovenski otroški vrt).“ Tako brutalni lahonsko-judovski hujskač, o katerem pa prav trdi „Soča“, da za njegovim hrbtom neti ogenj druga moč. Sicer bi tudi ta moč ne bila tako silovita, ko bi se bili od naše strani postavili po koncu o pravem

času. Tako mora zdaj narod pokoriti se za greh mlačnosti onih, na katere se je preveč zanašal. — Zato smo veseli, če se nam kaka moč pomnoži, in radostno pozdravljamo prihod g. dr. Jožefa Staniča, goriškega rojaka, ki se zdaj naseli v Gorici kot odvetnik. Teh potrebujemo, ker narod mora hoditi k italijanskim advokatom, med katerimi je kopica najhujših naših nasprotnikov.

Slap pri Vipavi 29. avg. — Živemu človeku se zares vsakojako primeriti zamore. Čital sem študije o povzdigi našega kranjskega sadjarstva od g. R. Dolenca, vodje na Slapu, ki so bile v „Novicah“ natisnjene. Res, sadjarstvo je, ako je v deželi v pravi, to je, venki meri čez in čez razširjeno, po pravem gospodarskem načrtu vrejeno in gojeno, gotovo velicega gospodarskega pomena. Ne bom pisal o tem važnem predmetu za kmetovalca in prijatelja sadjereje, le nekoliko bi bil rad memogredé namignil, da smo mi slušatelji učiteljskega kurza uže to preštudirali, in uže tudi prav temeljito o trtoreji učili se, na tabli v šoli prav po pravilih narisano videli ter nas je g. vodja R. Dolenc tudi v drevesnico in vinograde peljal, da smo se najprvo v šolski drevesnici seznanili, še bolj pa v vinogradu z zasajenimi trtami enoletnimi, dvoletnimi in triletnimi; potem s trtami v vrsti posajenimi, uže bogato obloženimi, s žlahnim grozdem itd. Smeli smo tudi vsak si odtrgati grozd, da smo poskusili razne sorte. Ogleđavši mnogo zasajenih, dobro obdelanih, tudi pravilno pognojenih, lepo v vrsto zasajenih vinogradov domačih in tudi drugih, smo vse prav radovedno, pazljivo poslušali na vsak miglje in vsako besedo gosp. vodje, ki so naš tudi izvrstno podučevali. — Napovedali so nam pa tudi, da bomo v petek popoldne proti večeru šli se učiti v poskušnji raznih vinskih sort v hramu. Zares točno, kakor vselej po poduku, ki smo druge dni prosti, je bila danes mala južina; miza pogrnjena s sirom in kruhom, kot podlaga za boljši vspeh pri poskušnji, da se ne bi nam tako godilo, če bi kedaj v tak prijetni položaj prišli in izvrstna vina razsojevati imeli, kakor se včasih godi onim, ki niso izvežbani in strokovnjaki v tem, da bi izrekli: „Gospodje, to vino ima duh po sodu“ ali kaj enacega, in bilo bi najfinejše vino. — Peljala sta nas dobro izvežbani g. vodja in g. adjunkt v podzemeljsko obokano klet na Slapu, ki je pod gradom, nažgavši sveče, da smo po stopnjicah videli v snažno prostorno klet. Pokušali smo iz sodov sèm ter tjà, vina za mizo, boljši, najfinejši, potem vina za butelije „z cvetlico“ itd. Pri poskušnji „Rizling — Rulandeca“, sedaj, ko ga je presvitli cesar o priliki razstave v Ljubljani pohvalil, rekši: „Meine Herren, diesen Wein empfehle ich Ihnen, er ist sehr gut!“ cesarsko vino imenovano, mislili smo tudi mi, pri poskušnji te izvrstne kapljice zapeti cesarsko himno, pa blagi gosp. vodja, pozove nas, da naj še potrpiamo toliko, da bomo še drugo vino poskusili, in potem vsak s polno čašo, presvitlemu cesarju in Bogu zahvalili se za ta dan, In res, ko smo še iz raznih sodov buteljsko vino s cvetlico in brez cvetlice poskušali, smo se približali k sodu, v katerem je cesarsko vino. Natočil ga je gosp. vodja pošteno, vsakemu polno čašo, ter se odkrili in v gorečem navdušenem govoru napil našemu milemu preblagemu vladarju ter naročili, da vsak izprazne čašo, kar je vsak tudi storil, čeravno je bilo nam že precej gorko prihajati jelo. Zapeli smo vsi prav navdušeni cesarsko pesem, za to pa še: „Lepa naša domovina“. Po odpetih pesmih je napil eden učiteljev tudi g. vodji in g. adjunkt, kot onima gospodom, ki znata tako izvrstna vina pridelovati, in pokazati, da se tudi vipavsko vino izdrži več let. Ko smo še zadnje žlahtne kapljice posrkali, smo vsi dobre volje korakali po stopnicah in zapeli pred

kletjo „Zvonikarjevo“. Podali smo se k večerji, ki nam je vsem prav dobro dišala. Namenjeni smo bili zjutraj na izlet v Gorico, da bi tam ogledali tudi kmetijsko šolo in tudi mesto, ali deževalo je uže nekoliko. Drugi dan smo pa prav radi zopet poslušali predavanje gosp. adjunkta „o sejanji detelj, trav“ in o napravi dobre krme in sploh takih reči, ki k temu predmetu spadajo. Deževalo je med tem pa tako neusmiljeno, da je bilo tako temno, da gotovo res nismo videli prav nič. Pravijo, da se je bil oblak vtrgal, kajti voda je s tako silo drla, da je na vrtu od grada naprej zid odtrgala in zemljo z drevesci in zasajenimi trtami in cveticami porušila na zraven ležeči pot. Še bolj težavno je bilo neki v Vipavi; ondi je gospodarja iz Slapa, ki je v Vipavo v mlin moko na vozu peljal, nevihta in voda omamila, da mu je moko v žakljih iz voza odneslo ter sta se komaj on in živinica rešila. Tudi otave (mrve) je mnogo odnesla voda. Koliko škode bi bilo učinilo in zemlje odneslo po vinogradih, ako bi njim ne znal strokovnjak g. vodja dati prave lege in napraviti odvodnike kanale; torej le še k sklepu zopet povdarjam; če tudi na Dolenjskem naredite take šole, ter postavite tako izvrstne strokovnjake za voditelje, se bo tudi Dolenjska v kmetijstvu omladila ter cvetela in tudi tako blago kaplico „z cvetico“ in cesarsko vino pridelovati znala.

Iz Železnikov konec julija. [Zakasnjeno.] (*V moj zagovor in obrambo.* — Dalje.) Tukajšnja „Ciril-Methodova slavnost 5. julija t. l.“, o j ti lepa slavnost! Koliko oseb si postavila pred slovenskim svetom v čast in svitlo luč! A, joj moji malenkosti! ta prišla je bila pa le zopet po naklonjenem mi „Slovenču“ na slabi glas — noter v „cajtenge“. In zakaj to? Ker nisem dal na predvečer „Ciril-Methodove slavnosti“ razsvetliti svoje hiše. O tem toraj danes nekoliko več.

Drznem se misliti, da so naš prevzvišeni in milostni gospod knezoškof vendar tudi vedeli, da praznik sv. slovanskih apostolov Cirila in Metoda spada na 5. dan julija. Vendar pa so določili oni, naj se tisočletni spomin sv. Metoda smrti praznuje v naši škofiji v dan 6. aprila; izdali so za to priliko, kakor je znano, tudi nalašni pastirski list. Po moči dostojno obhajal se je ta praznik toraj tudi v naši fari, in pela se je pri slovesni sv. maši poleg družih pesem tudi ona sv. Cirila in Metoda, znana pri nas uže mnogo let. — Za obhajanje kakih izvanrednih slavnosti v posameznih duhovnijah ima brezdvomno dotični gospod župnik prvo besedo. Od njegove strani oznanjen nam je bil na 5. dan julija pač praznik sv. Cirila in Metoda, in da se bo pred drugim duhovnim opravilom vršilo blagoslovljenje zastave tukajšnjega „bralnega društva“, niso pa bili farani spodbudovani niti k osvetljavi hiš na predvečer (kar je, če se ne motim, politična stvar), niti so bile vabljeni „gospodične“ k pletenju vencev ter k ozaljšanju trga s taistimi. To vabilo izšlo je od druge strani, in sicer pod firmo: „na čast sv. Cirilu in Metodu.“ Kdor je hotel to verjeti, stalo mu je prosto; jaz pa se nisem štel med taiste, in z manoj vred tudi mnogi drugi ne; tem manj, ker je šel po trgu glas dvojnega protenja zoper one, ki ne bodo hiš razsvetlili. Prvega ne bom omenjal, zato, ker se tudi ni spolnil; — o drugem so pa priče vsi, ki so brali „Slovenca“; zažugano namreč nam je bilo, da pridemo — gotovo na čast sv. Cirilu in Metodu, — ka-li? — v „cajtenge“, ali z drugimi besedami: v javno osramotenje. — Kdo bi se pri takem postopanju, kakor sploh pri vseh napadih, ki so se brali zoper mene uže v raznih časnikih, nehoté ne spominjal besedi, ki jih je govoril Kristus pri zadnji večerji svojim učencem, priporočevaje jim ljubezen, zraven pa koj uka Mahomedovega, ki je veleval njegove verske zmote razširjati z ognjem in mečem. — Kazen

„v cajtengah biti“ zadela je bila nominelno le mene, drugim je bilo javno imenovanje velikodušno zanešeno. Ali pa so se bali gg. pisalci morda kake „bávke“?
(Dalje prih.)

Borovnica. — Vabilo k svečanosti v oslavo tisočletnice Metodove, ki jo prirediti narodno bralno ter prostovoljno gasilno društvo v Borovnici ob preprijaznem sodelovanju slavnega pevskega zbora čitalnice ljubljanske s svojim vodjo gosp. Vojt. Valento ter p. n. gospodov diletantov čitalnice vrhniške v nedeljo 6. septembra na planem pri gosp. Lovru Verbiču v Borovnici. — Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstopnina za osobo 30 novcev, za družino 80 novcev. — Svečanost se izvrši tudi pri slabem vremenu. — Program: A. 1. Pozdrav predsednika narodnega bralnega društva, gosp. Frana Paplerja. 2. Nastop slavnega pevskega zbora čitalnice ljubljanske. 3. Slavnostni govor, govori gosp. drd. Danilo Majaron. 4. Nastop slavnega pevskega zbora čitalnice ljubljanske. 5. Tombola. 6. Nastop slavnega pevskega zbora čitalnice ljubljanske. 7. „Zamujeni vlak“. Burka v enem dejanji. Igrajo p. n. gospodje diletantje čitalnice vrhniške. — B. Ples. — C. Umetalni ogenj. — D. Prosta zabava. — Med posameznimi točkami igra godba. — Na to svečanost najuljudneje vabita odbora.

Iz Ljubljane. — Razdelitev premij za konjerejo vršila se je za kočevski okraj včeraj dne 1. septembra v Ribnici. Pripoznane in izročene bile so premije sledečim gospodarjem:

1. Za kobile s žebeti prejeli so premije:

G. Franc Vražen 7 cekinov, Matija Jaklič 5 cekinov, poštar J. Pavzer 4 cekine in Matija Sigmond 3 cekine.

4. Za Aletne breje kobile:

Janez Škrabec 5 cekinov, Matija Hönigman 4 cekine, Anton Žužek 3 cekine.

3. Za eno- in dveletne kobile:

Janez Kren, Janez Podboj in Matija Bartelme vsak 2 cekina.

4. Sreberne svetinje za povzdigo konjereje prejeli so:

Jurij Labisa, Anton Češark, Jože Češark, Štefan Hönigman. — Jutri je delitev konjskih premij v Šentjerneji, dne 5. t. m. na Vrhniki, dne 9. v Radoljici, dne 10. v Kranji.

— Imenovanje. Za zdravniškega koncipista pri c. k. deželni vladi imenovan je dr. Franc Zupanec, okrajni zdravnik na Krškem. — Za predsednika nadsodnije v Trstu imenovan je dosedanji predsednik nadsodnije v Zadru dr. Jos. Defacis.

— Nagrada rešitelju življenja. C. k. deželna vlada je učencu 3. razreda na tukajšnji državni realki Karolu Klemenčiču, zato, ker je dne 7. avgusta z nevarnostjo za lastno življenje, iz Ljubljane rešil sletnega dečka Janeza Kranarja očitidne nevarnosti, da bi bil utonil, priznala in izplačala postavno nagrado 26 gold. 25 kr.

— Grozovita nevihta. Prvo polovico minulega tedna bilo je prav lepo, posebno za košnjo in sušilo otave zelo ugodno vreme. Ponedeljek in torek po noči je sicer prišlo nekaj dežja, sicer pa so bili v ljubljanski okolici do petka prav gorki solnčni dnevi. V petek popoldne krog dveh pričelo je prav mirno dežvati in je z malim prenehanjem dežvalo do sobote jutro. Ta čas krog sedme ure pa se pridrvi od juga strašanska nevihta, dež je lil v potokih, hudourniki so naglo narastli, blisk je švigal koj neprenehoma, vihar pa je prekuceval drevje, kozolce in strehe, kakor lahko slamo in to najhujše počenši na Vrhniki po vsem močvirji doli do

Žegnanega Studenca. Vihar prekuceval je vozove, ljudi in živino in izrekoma na izžanski cesti prekucnil je vihar enemu gospodarju dva naložena voza z živino vred v globok z vodo napoljen cestni graben tako nesrečno, da mu je en konj poginil, ker ni bilo v pravem času pomoči. — Kolikor se nam je dosedaj naznanilo, znaša prizadeta škoda veliko tisoč goldinarjev. Gosposka preiskava ponesrečene kraje, pa to še ni dokončano, posebno zato, ker od sobote naprej neprenehoma dežuje, vode so zelo narastle, izrekoma Gradašica in Šujca pobrali ste mnogo pokošene otave, tudi so hudourniki na več krajih posuli senožeti in njive. Nevihta, ki se je v soboto ob 7. pričela, trajala je blizo ure, potem pa se je nalive, vihar pa blisk in tresk ponavljal še štirikrat do 4. popoldne.

Pričakujemo, da se ponesrečenim ne odpiše samo primeren del davka, temveč da se jim v kolikor so hudo prizadeti, tudi posreduje primerna podpora.

Iz poročil, ki nam dohajajo iz dežele, posnamemo, da je nevihta tudi na Notranjskem, izrekoma v vipavski dolini in krog Logatca pa tudi po Dolenjskim hudo razsajala in kmetovalcem napravila veliko škodo.

— † Gosp. Josip Matevže, posestnik in trgovec, ud močvirskega odbora, zmiraj zvest narodnjak, umrl je včeraj po kratki bolezni, 65 let star. Bodi mu zemljica lahka!

— Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ z veseljem konstatuje, da se pokrajcarske knjižice med poverjenike precej pridno razpečavajo in da se je uže tudi otvorilo dopošiljanje skupljenih denarjev. — Dopolaslalo se nam je namreč prvih 12 gold. s knjižico št. 10 (poverjenik g. J. M. iz Zagorja — čast marljivemu nabiralcu — vivat sequens!).

Laskavo je čitati med doplačevalci v tej knjižici tudi imena doplačevalk in oživila se nam je pri tem skromna nada, da se morda vendar začne domoljubni krog neznega spola še posebno zanimati za koristno in lepo našo idejo ter da se nam dejanski pridružijo k sodelovanju — bodrilno in navduševalno. — Razun od krasotic naših, nadjamo pa se tudi prijaznega odziva od narodnih naših čitalnic — onih malih središč, ki po slovenski zemlji raztresena širijo, netijo in reprezentujejo probujeno narodno zavest. — Upamo, da jih vidimo kmalu tudi na našem torišči. (Denar in oglasila za poverjeništvu pošiljati je gosp. dr. Jos. Starétu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Shod našega cesarja z ruskim in pomenljivost njegova za evropsko politiko je še zmiraj predmet razgovora vseh političkih krogov in čuje se od vseh strani le en glas, da je ta shod novo poročstvo za mir v Evropi. Enako pomenljiv za našo državo pa je sijajen sprejem cesarjev na Moravskem in na Českem. Presrečnost sprejema in navdušenost prebivalstva za cesarja ne dá se popisati. To je pa v resnici naravno, to je izraz prave ljubezni in hvaležnosti do dobrega našega vladarja. Ob enem pa je to najglasnejši in najboljši odgovor na ravnanje brezdomovinskih nemških irredentovcev v severni Česki.

Začetek državnega zbora naznanja se sedaj za 25. dan t. m.

Koroška. — V Celovcu bila je od dne 28. do 31. avgusta v deželni razstavi razstavljena raznovrstna živina, namreč krog 400 goved, 300 konj, 100 ovac in

50 pitanih prešičev. Premije so bile pripoznane za 125 konj, za 142 goved in 25 drobnice. Razdeljenih je bilo za konje: 386 cekinov, 16 srebrnih, 6 bronastih svetinj od razstave in 28 pohvalnih pisem; za goved pa 2555 gold. denarja, 8 srebrnih, 11 bronastih svetinj od razstave in 11 pohvalnih pisem; za drobnico pa 405 gold. denarja, 4 bronaste svetinje in 4 pohvalna pisma. Veliko odlikovane živine bilo je drago prodane za Ogersko, Česko in Laško. — Priprave za sprejem cesarjev so velike.

Hrvatska. — Dne 12. t. m. doide cesar v Požego k vojaškim vajam. Vsa Hrvatska pripravlja se cesarja sijajno sprejeti, deputacije napovedane so z vseh krajev dežele. Pa tudi posebna deputacija z Bosne in Hercegovine pride cesarja pozdravit v Požego.

Trst. — Navzočnost cesarjevičine Štefanije v bližnjem cesarjevem gradu Miramare prav veselo vpliva na politično gibanje v tržaškem mestu. Pretekle dni pripeljala se je na parobrodu z Miramare v Trst; pri pomolu sv. Karola stopila je na suho in se je od tod v vozu peljala proti St. Andreju. Prebivalstvo pozdravljalo jo je povsod z navdušenimi živio-klici. Tako upajo vsi tukajšnji avstrijski domoljubi, da bo dosegla ljubeznjivost mile cesarjevičine, kar bi bilo s silo težko doseči.

Španjska. — Vznemirjenje zaradi zasedanja karolinskih otokov po brodovih nemške države raste še zmiraj bolj in bolj, akoravno si vlada prizadeva, prebivalstvo pomiriti. Med tem prihajajo naznanila, da so španjski parobrodi prišedši od Manile zasedli Jap, največji otok karolinske skupine in da so tam razobesili španjsko zastavo, ker še ni bilo nikakoršnega sledu nemškega poprijetja. — Knez Bismark prizadeva si ta razpor poravnati brez večjega vriša in je baje tudi pri volji odpovedati se pravic nemškega poprijetja, ne pa da bi priznal pravice Španjske. — Kolera še zmiraj hudo razsaja po vsi deželi, vrh tega pa so državne blagajnice v hudih stiskah.

Ruska. — Dne 31. avgusta mudil se je ruski car s carico v Kievu, kjer sta si ogledala veličanstva vse javne naprave. Po obedu, h kateremu je bilo vabljenih 100 gostov, podala sta se k slovesni predstavi v mestno gledališče, kjer je mnogobrojno zbrano občinstvo večkrat pelo cesarsko pesem. Po predstavi vozila sta se veličanstva po bogato razsvitljenem mestu, in ju je prebivalstvo povsod navdušeno pozdravljalo. Ob 10. uri 20 minut zvečer odpeljala sta se car in carica nazaj v Peterburg.

O vtelesenji Bosne in Hercegovine piše „Oest. Corresp.“: Ako „Standart“ piše, da se je v Kromerizu dogovorilo vtelesenje Bosne in Hercegovine v avstrijsko državo, mi sicer nimamo poročstva, da bi bilo to res, toda razumljivo bi se nam zdelo to naznanilo, ako se potrdi. Naznanila od družih strani pa nam potrjujejo, da ima „Standartovo“ poročilo mnogo resničnega. V uradih uanjega ministerstva so priprave za vtelesenje uže zdavnej gotove in se je uže tudi s Turško sklenil dotični dogovor. Prej ko ne je sedaj tudi Ruska pritrčila tem namenom.

Žitna cena

v Ljubljani 29. avgusta 1885.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 6 gold. 8 kr. — turšice 5 gold. 53 kr. — soršice 6 gold. 13 kr. — rži 5 gold. 20 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 20 kr. — ajde 4 gold. 87 kr. — ovsa 2 gold. 92 kr. — Krompir 2 gold. 85 kr. 100 kilogramov.